

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

Lluita obrera

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

núm. 194 març-abril 2009

CCOO es mobilitza

Propostes efectives i capacitat de pressió, senyes d'identitat de CCOO davant la crisi

Joan Carles Gallego i Herrera

Que la situació econòmica és dolenta no cal repetir-ho, cada dia ens despertem amb informacions que ens ho recorden.

És en aquesta situació que el sindicat hem d'estar més preparats, més organitzats i més forts. Veiem que els sectors més retardataris de les organitzacions patronals estan fent una ofensiva contra les nostres condicions de treball, i qüestionen el poder contractual que

Tenim propostes per sortir de la crisi en millors condicions i evitar que siguem les persones treballadores les que assumim tots els sacrificis, i per fer-les possibles ens hem de fer sentir

hem assolit els sindicats, tant a l'empresa com a nivell general en el diàleg social. És per això que el sindicat ha de ser fort, amb propostes i amb capacitat de pressió, tant en els centres de treball com a nivell general.

La manifestació del 14 de març ha permès deixar clara la fortalesa del moviment sindical i la voluntat de mantenir-nos fermes en defensa dels nostres interessos. Vàrem evidenciar que plantem cara a la crisi i que no estem disposats a ser nosaltres qui paguem les conseqüències d'una situació econòmica que no hem provocat. Malauradament, tot indica que durant els propers mesos continuarà la situació de caiguda de l'activitat econòmica i la consegüent pèrdua de llocs de treball. Des de CCOO hem de vigilar que no es produeixin processos de tancament d'empreses injustificats i, alhora, intentar garantir al màxim que no es perdi capacitat productiva instal·lada. Amb aquestes premisses exigirem a les administracions una posició bel·ligerant davant la presentació oportunista d'ERO, i en les negociacions que fem a les empreses discutirem els plans de futur, la seva viabilitat i les garanties d'ocupació. I en qualsevol cas, garantirem les millors condicions per als treballadors i treballadores.

MÉS COMPROMÍS

Hem d'exigir als poders públics i als sectors empresarials més compromisos i més responsabilitat davant la situació que estem vivint. Cal reclamar la posada en marxa del diàleg i la concertació

social que, a partir de l'anàlisi de la realitat, permeti acordar mesures perquè en sortir de la crisi estiguem en millors condicions.

No podem acceptar que les mesures que ara es prenguin siguin les que alguns sectors empresarials posen sobre la taula, que són receptes inútils des del punt de vista econòmic i injustes socialment, ja que volen que siguem les persones treballadores les que paguem la crisi en forma d'acomiadaments més barats i fàcils, pèrdues de drets sindicals a intervenir en els ERO, congelacions salarials, baixades de cotitzacions socials, etc. Això no és el que necessiten les nostres empreses per estar més ben posicionades en un mercat global. El que cal és més innovació en processos i productes que incorporin més valor afegit, i això només és possible amb plantilles més estables, més formades i qualificades i més valorades. I, per tant, calen condicions de treball més bones i no pèrdues de drets.

REGULACIÓ DEL MERCAT

Hem de reclamar també als governs que actuïn de forma clara i ràpida per fer front a la crisi. El discurs neoliberal que ens deia que els poders públics no han d'intervenir en l'economia, que el mercat es regulava sol, s'ha demostrat fals, ja que ha estat precisament la manca de regulacions i la manca d'intervenció pública el que ens ha dut a l'actual situació. Cal que fem avançar les propostes que augmentin el pes del sector públic en l'economia, regular els

sectors estratègics, intervenir per controlar els recursos públics posats a disposició d'entitats privades, dirigir els ajuts directes als sectors econòmics amb capacitat d'innovació i de creació d'ocupació de qualitat i de més valor afegit, apostar per la millora de la formació, la qualificació, la recerca i la innovació. Cal, també, reforçar el pes del sector públic en els serveis, que han de permetre una societat més cohesionada i amb més justícia social, que també fa més atractiva la instal·lació de l'activitat econòmica, i crear ocupació directa per millorar la qualitat dels serveis educatius i sanitaris, l'atenció als ciutadans i els serveis socials. Alhora, també és especialment necessari desenvolupar la llei d'atenció a les persones dependents; així es podrien crear milers de llocs de treball que ajudarien a reactivar l'economia i permetrien millorar les condicions de vida de la gent treballadora amb més i millors serveis. Finalment, reclamem als governs que actuïn sobre la protecció social, per evitar que les persones que exhaureixin la prestació d'atur es quedin sense una font d'ingressos alternativa; cal, per tant, crear la renda garantida de ciutadania, recollida en l'Estatut de Catalunya a proposta de CCOO, que ha d'actuar com una garantia de renda de suficiència sempre que no es disposi de cap altra font d'ingressos. Tenim propostes per sortir de la crisi en millors condicions i evitar que siguem nosaltres, les persones treballadores, les que assumim tots els sacrificis, i per fer-les possibles ens hem de fer sentir. Així ho vàrem fer el 14 de març, i així ho farem el 1r de Maig. Però també hem de reforçar el sindicat si volem ser encara més útils, i per això avui és encara més necessari incrementar l'afiliació i la representativitat sindical a CCOO. Ser més és ser més forts, i ser més forts és ser més útils. Útils per assessorar sindicalment i jurídicament en situacions individuals i col·lectives, útils per respondre davant les agressions, útils per fer avançar les propostes.

Lluita
obrera

CCOO

DIRECTOR

Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR

R. Bellera, C. Bertran, R. Bofill,
E. Boixadera, N. Caelles,
M. Contijoch, M. Garcia Biel,
X. González, D. Llobet,
E. París, T. Pérez, J.M. Romero

SECRETÀRIA DE REDACCIÓ I MAQUETACIÓ

Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA

MJ Mora, Antonio Rosa
D. García, Sergi Ramos

IL·LUSTRACIÓ PORTADA

Roger Velázquez

CORRECCIÓ

Servei Lingüístic CONC

EDITA

Comissió Obrera Nacional de
Catalunya

REDACCIÓ

Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA

comunicacio@ccoo.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX

LITOGRAFIA ROSÉS

DIPÒSIT LEGAL

B 10298/78

CCOO ens mobilitzem davant la crisi

Aquest any, el 1r de Maig coincideix –en un context de greu situació econòmica– amb els intents de la patronal de fer pagar la crisi a qui no l'ha provocada: els treballadors i les treballadores.

La crisi econòmica té el seu origen en l'especulació financera i en uns mercats sense regles ni controls. Al nostre país s'hi afegeixen les febleses d'un mercat de treball que ha basat el seu creixement en sectors de poc valor afegit i a competir en baixos salaris i precarietat.

Per sortir d'aquesta situació en millors condicions no podem aplicar les velles receptes de sempre de retallades de salaris i de drets laborals i socials. No podem continuar alimentant empreses i sectors que continuen amb l'estratègia de competir en baixos costos, que no serveixen per canviar el nostre model productiu i a sobre redueixen el poder adquisitiu dels treballadors i les treballadores i, per tant, la seva capacitat de consum.

Necessitem que el Govern utilitzi tots els marges pressupostaris disponibles per impulsar un pla integral de resposta a la crisi que inclogui mesures per reactivar l'economia productiva i donar suport als sectors d'alt valor afegit, la creació d'ocupació directa de qualitat i la millora de la protecció social. I necessitem que els empresaris actuïn amb més responsabilitat, que deixin de banda les retallades de condicions laborals i apostin de veritat per la innovació, la formació i la qualificació de les persones.

L'ofensiva per fer-nos pagar els plats trencats a les persones treballadores és forta i cal que no ens hi resignem. Aprofitem aquest 1r de Maig, com ja vàrem fer el 14 de març, per tornar a dir que no permetrem retallades salarials ni pèrdua de drets laborals i socials.

Pedro Arrojo

“La sequía vivida en Catalunya el año pasado debería hacernos reflexionar que el cambio climático no va en broma”

Parece que el problema del agua en Catalunya se ha solucionado, de momento. Sin embargo, que hay cambio climático está claro.

Entonces los problemas del agua que tuvimos en Catalunya, ¿fueron imprevisión, irresponsabilidad? ¿De qué estamos hablando?

Se produjo una paradoja. Por un lado existe una buena planificación. Los elementos clave los recoge esta planificación muy avanzada y rotundamente antitransvasista, basados en la mejora, en la modernización de redes, en la gestión integrada de utilización de acuíferos y aguas superficiales, en la regeneración y la reutilización de caudales –Barcelona será la primera área metropolitana a nivel europeo que va a tener un volumen muy importante de reutilización y regeneración del agua–, y por último desalación. Yo creo que con esas claves Barcelona puede dormir tranquila, nos vamos a olvidar del agua de Barcelona durante veinte años.

El problema es que –y ahí seguramente hay responsabilidades muy criticables que yo no conozco con detalle y por tanto no voy a establecer de manera precisa–, a la hora de iniciar el proceso de construcción de las desaladoras, el Ministerio de Medio Ambiente de Cristina Narbona fue más diligente, por ejemplo, en Murcia o en Alicante, donde las desaladoras llegaron a tiempo para afrontar ya esta última sequía. En Barcelona llegaron tarde y eso generó un problema. A partir de este año 2009 eso cambiará radicalmente y dará un colchón de seguridad importante.

Pedro Arrojo es profesor de Análisis Económico de la Universidad de Zaragoza i presidente de la Fundación Nueva Cultura del Agua. Ahora llueve en Catalunya, pero Arrojo nos advierte que la sequía volverá y que no hay que bajar la guardia

Sin duda es una paradoja: teníamos una muy buena planificación y sin embargo nos cogió el toro con la última sequía. También hay que criticar el hecho de que el calendario electoral llevara a la clase política y en particular al Gobierno

de la Generalitat a eludir la asunción de un debate para elaborar la arquitectura social necesaria ante la crisis de sequía, en la cual si no llovía en la primavera nos enfrentábamos a una situación de emergencia grave, y eso se demoró para evitar que fuera un arma política. Se puede comprender, pero no se debe justificar.

¿Estamos lejos del necesario cambio cultural en la ciudadanía sobre la preservación de los recursos naturales?

Está cambiando, pero estamos lejos que ese cambio tenga la profundidad que necesitamos. En estos momentos, y por mantenernos en el debate de lo que sucede en Catalunya, yo creo que no hay mal que por bien no venga, si sabemos hacer bien las cosas. La sequía vivida en Catalunya el año pasado debería tener como principal consecuencia que Barcelona, Catalunya, España también en su conjunto, reflexionemos que el cambio climático no va en broma. Nuestros ecosistemas acuáticos y las garantías con las que vamos a poder extraer esa agua en el ciclo hídrico van a verse fuertemente afectadas. Por tanto debemos replantearnos nuestro modelo de vida, nuestro modelo urbanístico y nuestro modelo agrario. Hay que hacer una reconversión del regadío, igual que hicimos una reconversión de la pesca. Debemos disminuir las superficies para aumentar la garantía y la viabilidad del sector agrario protegiendo y apoyando a los sectores más débiles. Es una transición como se hizo con la pesca, con la minería, con la

siderurgia, es decir, proteger a los más débiles pero sin eludir la transición hacia la sostenibilidad.

Y en relación al tema urbanístico...

Todos, Barcelona, Madrid, Zaragoza, tenemos que reflexionar. No podemos seguir creciendo ilimitadamente sin encontrarnos con graves problemas de sostenibilidad, con graves problemas para articular con garantías la felicidad de todos. Por lo tanto Barcelona debe ir pensando en ser una ciudad que, como Los Ángeles, sueñe con no crecer, sueñe con vivir mejor desde un crecimiento cero, mejorando los servicios pero parando el cáncer que es un crecimiento urbanístico insostenible.

¿La sociedad está preparada para todo este cambio?

El caldo de cultivo necesario para el cambio cultural con respecto a la preservación de los recursos naturales es pasarlo mal. El ser humano aprende cuando lo pasa mal. Cuando todo va bien no aprendemos casi nada. El hecho de que el cambio climático esté mostrando ya los dientes nos fuerza a un cambio cultural, a una conciencia, aunque sólo sea por egoísmo inteligente, y eso nos está llevando a un cambio de actuación. Yo confío, quiero pensar, que esa inteligencia colectiva frente a la adversidad que representa el cambio climático, frente al mal trago que ello

conlleva, nos haga actuar de manera más correcta y nos haga ser más coherentes con nuestro compromiso con la naturaleza. En definitiva, en coherencia con el llamamiento que hace la Carta de la Tierra: "... unirnos para crear una sociedad global sostenible, fundada en el respeto hacia la naturaleza, los derechos humanos universales, la justicia económica y una cultura de paz... unirnos en la protección de la vitalidad, la diversidad y la belleza de la Tierra..."

Confiemos en que no sea demasiado tarde...

Emili Rey

Les energies renovables, una font d'ocupació

José Manuel Jurado

El sector de les energies renovables ha esdevingut un sector emergent pel que fa a la creació de llocs de treball al nostre país. Aquesta dada queda reflectida en un estudi del Departament de Medi Ambient de CCOO de Catalunya, que parteix d'un treball de camp del Centre de Referència sobre Energies Renovables i Ocupació de l'Institut Sindical de Treball, Ambient i Salut (ISTAS-CCOO). L'estudi, que està en la darrera fase de preparació i es preveu que es presenti durant el primer trimestre de 2009, confirma l'existència d'un important filó de nous llocs de treball relacionats amb la instal·lació d'energia renovable. Les empreses catalanes del sector compten amb més de 15.400 llocs de treball (6.300 dels quals són de dedicació exclusiva), als quals s'han d'afegir els llocs indirectes, una quantitat que podria resultar molt superior.

Les expectatives de futur són força interessants, sobretot en un moment de forta recessió dels sectors industrials com l'actual. Així ho fan preveure les mesures incloses en el Pla de l'energia de Catalunya 2006-2015 (que preveu un 12% de generació renovable) o en l'Acord estratègic 2008-2011, pactat per la Generalitat, empresaris i sindicats majoritaris. Per exemple, es troben en tramitació administrativa més de 2.200 megawatts eòlics, amb l'objectiu d'arribar a 3.000 (actualment n'hi ha 347).

CREACIÓ DE LLOCS DE TREBALL

La capacitat de generar ocupació de les energies renovables és encara superior amb la recent aprovació per part del Consell de Ministres de la UE del paquet europeu d'energia i canvi climà-

Les empreses catalanes del sector compten amb més de 15.400 treballadors
© MJ Mora

tic, amb el triple objectiu per a l'any 2020 de reduir un 20% les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, millorar un 20% l'eficiència energètica i l'obligatorietat que un 20% del total del "mix" energètic vingui de fonts renovables. CCOO considera que el desenvolupament d'aquestes energies renovables, que parteixen de recursos com el vent, el sol o la biomassa, s'ha de fer de manera ordenada i minimitzant impactes.

Neix la Federació de Serveis a la Ciutadania

El passat 17 de març va culminar el procés de fusió de les federacions catalanes de Comunicació i Transport (FCT) i de Serveis i Administracions Públiques (FSAP).

Després d'acordar les seves respectives dissolucions, ambdues van aprovar la creació d'una nova organització de CCOO de Catalunya: la Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC).

Amb el lema "Força, Suma, Compromís", el Palau de Congressos de Montjuïc de Barcelona va acollir el congrés constituent de l'FSC. Una representació dels 40.000 afiliats i afiliades que té la nova federació van trobar-se per debatre idees i propostes de millora en el sector dels serveis, i va escollir José Luis Moure com a secretari general.

La nova entitat de CCOO de Catalunya, que es converteix en la primera per nombre d'afiliats i afiliades, agrupa treballadors d'àmbits diferents: administració autonòmica, administració general de l'Estat, administració local, justícia, aeri i serveis turístics, carretera, serveis d'aigües, acció i intervenció social i atenció a les persones, ferroviari, mar, mitjans de comunicació, arts, cultura, esport, paper, gràfiques i fotografia, postal i telecomunicacions.

Campanya per la jubilació anticipada de la policia local i autonòmica

El passat 4 de febrer, CCOO de Catalunya, juntament amb la resta d'organitzacions sindicals presents en l'àmbit policial, va presentar la campanya per avançar l'edat de jubilació a la policia local i autonòmica.

Aquesta reivindicació, que ha de ser negociada per aplicar sistemes de cotitzacions recarregades i coeficients reductors, té per objectiu millorar les prestacions de serveis i rejuvenir les plantilles dels diferents cossos policials. Els agents han de tenir el dret a la jubilació anticipada com a reconeixement al seu servei de la ciutadania.

PUBLIREPORTATGE

La Zona Franca millora en seguretat i vialitat

El gran centre industrial de Barcelona, el polígon de la Zona Franca, ha emprès un ambiciós programa de millora de les seves condicions de mobilitat.

Aquest polígon va ser concebut en la dècada del 1960 pensant en la circulació motoritzada, i actualment canvia la seva fesomia per evolucionar cap a una àrea més humanitzada, còmoda i segura per als vianants i altres usuaris.

Malgrat que l'evolució del polígon cap a un entorn urbà es produirà amb l'esperada arribada de la línia 9 del metro, el Consorci de la Zona Franca, que presideix executivament Manuel Royes, ja està fent realitat un ampli paquet de millores que van des de bastir nous passos de vianants fins a canviar, en una iniciativa capdavantera, les barreres dels vials del polígon per tal de protegir la integritat dels motoristes en cas d'accident.

Els vianants seran objecte d'un estudi global de desplaçaments a peu. Mentrestant, ja s'estan millorant les voreres, s'instal·len nous

passos de vianants i es disminueix la velocitat de la circulació rodada. En molts punts, aquests passos són adaptats i semaforitzats. També està en estudi la definició d'una xarxa bàsica de carrils bici, la instal·lació de noves marquesines de bus i l'ampliació de les línies d'autobusos. Aquesta última iniciativa es tracta en la Mesa de Mobilitat del Delta.

La circulació rodada també és objecte de millores de manera indirecta, amb una sèrie d'iniciatives que faran més fàcil orientar-se en aquest polígon, que és tan extens com tot l'Eixample barceloní.

Properament començaran els treballs per a la renovació de la senyalització viària informativa i de posicionament, de manera que ningú s'extraviï en aquesta extensa àrea.

En resum, la circulació serà molt més senzilla i segura, i facilitarà la qualitat de vida a l'entorn laboral de milers i milers de treballadors de l'àrea metropolitana.

Els expedients de regulació afecten tots els sectors

CCOO es fa forta en la defensa de l'ocupació

En les darreres setmanes s'han succeït els acords en empreses que patien conflictes laborals, entre els quals destaca l'assoliment a Nissan, que garanteix l'adjudicació d'un nou vehicle i una inversió de 650 milions d'euros, així com el compromís de mantenir una plantilla mínima garantida de 2.800 treballadors. Així mateix, els comitès d'empresa del Grup Zeta van signar un acord sobre l'ERO presentat per la companyia, que estableix les baixes, en tres anys, de 442 treballadors en lloc dels 533 anunciats per l'empresa. CCOO, majoritari als comitès del Grup, ha negociat fort per aconseguir un acord que respecti al màxim els drets dels treballadors.

També es va arribar a un principi d'acord sobre l'ERO temporal per a la suspensió durant un any del contracte de 1.990 treballadors a Roca Sanitaris, que evita el tancament de les plantes afectades durant deu mesos, tal com pretenia l'empresa. De la mateix manera, la vaga de treball en dies festius a la planta de

SEAT de la Zona Franca va quedar desconvocada gràcies a l'acord a què van arribar la direcció i els representants sindicals, que recull la pràctica totalitat de les seves reivindicacions. Per la seva banda, la plantilla de Delphi Sant Cugat va ratificar el principi d'acord sobre l'ERO al qual havien arribat el Comitè d'Empresa i la direcció, i en el cas d'Esteban Ikeda, es va ratificar l'acord sobre les indemnitzacions que es pagaran als treballadors en el tancament de la planta.

CONFLICTES OBERTS

En canvi, continuen oberts els conflictes en empreses com Panrico, on els treballadors van convocar una setmana de vaga a Catalunya pel manteniment de l'ocupació i contra la deslocalització de les produccions. Durant les concentracions, la brutal intervenció dels Mossos va causar diversos ferits, i un treballador va acabar ingressat a Bellvitge, atropellat per una de les furgonetes de repartiment.

Els treballadors d'EMS han estat mesos sense cobrar

Els treballadors d'EMS, dedicats a la fabricació i el muntatge dels interiors de les botigues d'Inditex, es van manifestar per desencallar la situació en què es troben (fa mesos que no cobren, l'empresari ha anunciat un concurs de creditors i Inditex ha anunciat que no els donarà més feina). D'altra banda, els treballadors de TNT no descarten mobilitzar-se per exigir la retirada immediata de l'ERO iniciat per l'empresa, sense haver mantingut converses amb la representació dels treballadors, tal com va denunciar CCOO.

PROTESTES PER LA CONDUCTA ANTISINDICAL DE L'ONCE

CCOO denuncia les actituds prepotents, coactives i repressores de les diferents direccions de l'ONCE contra els seus treballadors i, especialment, contra els afiliats del sindicat. Aquestes conductes s'han vist agreujades amb motiu de la convocatòria d'eleccions sindicals a l'empresa, fins al punt de perseguir i amenaçar candidats de CCOO per tal de provocar la seva renúncia. CCOO denuncia públicament aquests fets i deixa clar que perseguirà administrativament i judicialment totes les actuacions antidemocràtiques i les vulneracions de la legalitat que dia rere dia practica aquesta empresa, que sistemàticament persegueix i reprimeix els treballadors (venedors i venedores, persones amb dificultats per trobar lloc en un mercat de treball socialment i econòmicament injust) que discrepen de les actuacions dels diferents responsables territorials.

INDIGNACIÓ A LA SEURETAT PRIVADA PER LA CONGELACIÓ SALARIAL

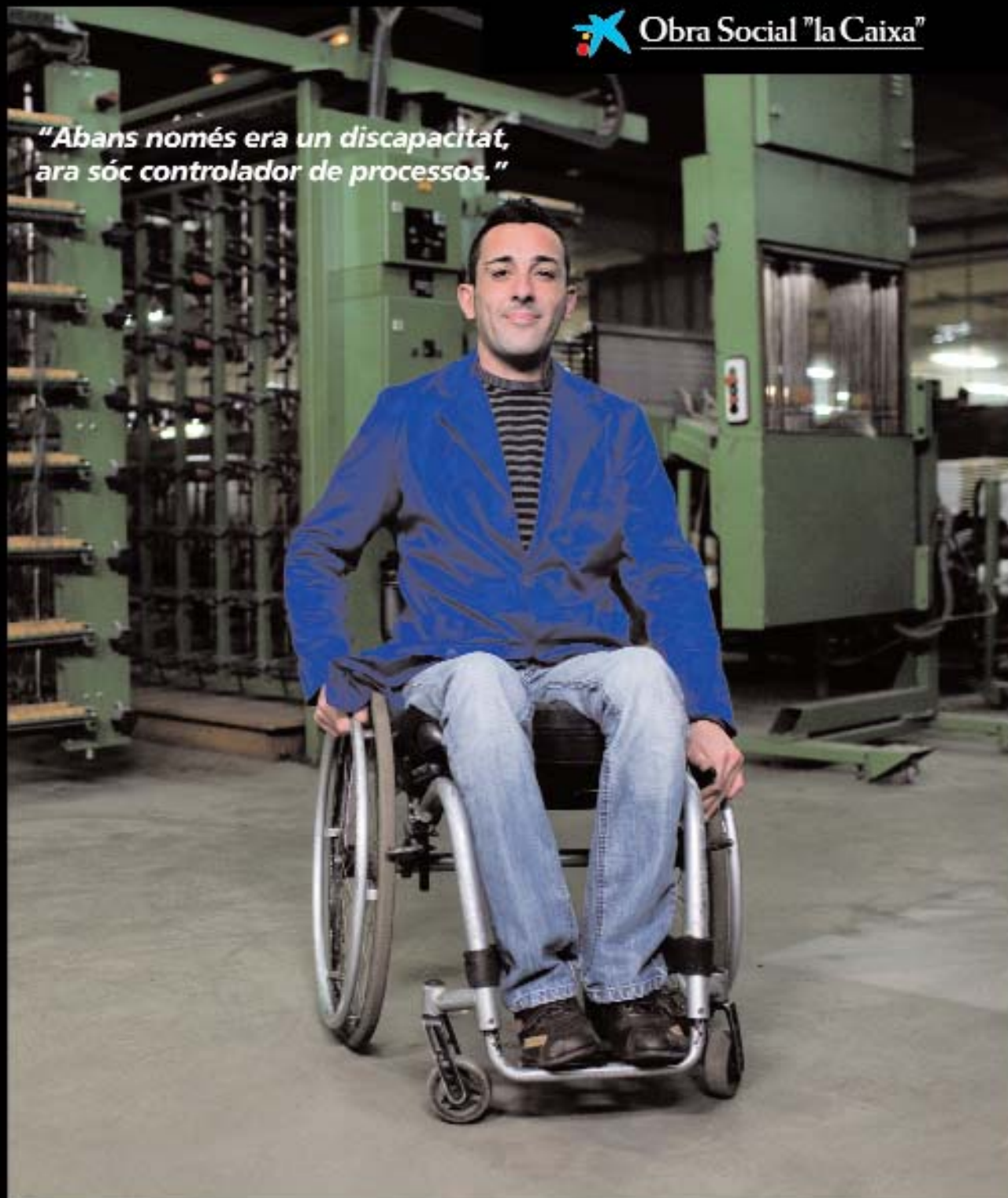
Els sindicats de la seguretat privada a Catalunya es van mobilitzar contra la proposta de la patronal de congelació salarial i augment de la jornada en la negociació del conveni, fet que va obligar els representants dels treballadors a trencar les negociacions i a donar una resposta unificada a aquesta agressió als treballadors del sector. Per la seva banda, la patronal va denunciar davant l'Audiència Nacional la impugnació de l'actual conveni, amb la pretensió, entre d'altres, que els salaris es retrotraguessin a 31 de desembre del 2004, sol·licitant la devolució econòmica per part dels treballadors de les pujades de l'IPC dels anys entre 2005 i 2008. CCOO lluitarà per obligar la patronal a retirar la seva proposta, així com la denúncia interposada. Els sindicats del sector s'han compromès a dur a terme mobilitzacions, fins a arribar a la vaga si cal, si la patronal manté la seva actitud actual.

**Perquè tots
mereixem una
oportunitat**

Integració Laboral

Gràcies al programa INCORPORA de l'Obra Social "la Caixa", 6.020 empreses han donat una oportunitat a 16.780 persones en risc d'exclusió. Per això, des de l'Obra Social volem agrair la seva implicació a empreses, a entitats socials i, especialment, als nostres clients.

Informa-te'n i participa-hi - www.laCaixa.es/ObraSocial - 902 22 30 40

*"Abans només era un discapacitat,
ara sóc controlador de processos."*

Obra Social "la Caixa"

CCOO demana la dimissió del conseller Maragall

El món educatiu fa vaga per forçar el canvi de línia en l'educació

Montse Ros

En l'educació hi ha crisi com en la resta de la societat. Crisi de finançament, crisi per un creixement descontrolat, crisi en els valors democràtics i ciutadans.

En aquest moment de crisi, la societat sencera necessita l'educació com a política estratègica per a la millora de la qualificació de les persones, per a la inclusió social per a la creació de talent i de coneixement. Ho han fet alguns països com Finlàndia i Irlanda fa alguns anys, i ho han fet amb èxit per a l'educació i per a la competitivitat econòmica del país. Les seves polítiques s'han basat en tres grans idees: les persones millors i més formades s'han de dedicar a l'educació, s'ha de garantir que cada escola sigui una bona escola i cap alumne es pot quedar enrere. Aquesta seria una política adequada per a l'educació de Catalunya, que necessita urgentment millorar el coneixement d'idiomes, potenciar la formació professional, millorar la lectura i l'escriptura com a base dels altres aprenentatges escolars, apostar per les tecnologies de la informació i la comunicació...

FUTUR COMPROMÈS

Lluny d'això, el conseller Maragall compromet el futur de l'educació a Catalunya amb el projecte de Llei d'educació (LEC), que no encara aquestes necessitats i que, en canvi, retalla la capacitat i la responsabilitat dels poders públics i democràtics per intervenir sobre el sistema, i deixa la gran responsabilitat en mans privades i una part important del cost en mans de les famílies. Encara ens preocupen més els problemes de gestió del Departament d'Educació. El conseller Maragall malmet

El 19 de març la política educativa del Departament d'Educació va rebre una protesta massiva

el present de l'educació de Catalunya perquè no ha atès el creixement demogràfic. En pocs anys el sistema educatiu ha crescut en uns 190.000 alumnes, amb una diversitat i una mobilitat que eren desconegudes a Catalunya, fet que ha posat la capacitat de centres i professorat al límit. Ara estem en una situació molt greu, ja que en els pressupostos de la Generalitat no hi ha diners per contractar aproximadament els 1.500 professionals de l'educació que es necessiten al setembre per atendre el nou alumnat. Tampoc no hi ha diners per construir les aules necessàries.

FALTA DE RESPECTE

El conseller Maragall, que no és capaç de construir el futur ni de gestionar el present, a més, traeix el passat: no compleix els acords i pactes que ha subscrit el Govern, ni els acords laborals, ni el Pacte Nacional per a l'Educació, ni

l'Acord estratègic. Sentim la falta de respecte per als drets sindicals de negociació i representació. Sentim la falta de respecte pel treball i per les voluntats dels i les professionals de l'educació. Com en tantes d'altres empreses, la intenció és abaratir costos a base de retallar drets i de subcontractar treballadors i treballadores.

És per tots aquests motius que el món de l'educació ha anat a la vaga, i que ho ha fet massivament.

És per tots aquests motius que l'educació sencera necessita el suport de la societat. No podem deixar caure un bé comú, un servei públic, una estratègia per a la prosperitat. Un servei públic educatiu, gratuït, laic, inclusiu, democràtic i per a la democràcia, amb la màxima qualitat és la riquesa de qui no és ric. És per això que CCOO continuarà proposant mobilitzacions fins que canviem la línia educativa d'aquest Govern, i demanant el teu suport i el de tota la societat.

El sindicat recomana polítiques actives d'ocupació i de protecció social

CCOO elabora un mapa de l'atur a Catalunya que mostra la destrucció d'ocupació a tot el territori

La Secretaria Socioeconòmica ha elaborat un estudi a partir de les dades d'atur registrat a les oficines de treball de la Generalitat on es pot comprovar com es distribueix l'atur arreu de Catalunya.

L'atur ha augmentat durant l'any 2008 un 50% en totes les comarques catalanes, amb l'excepció de la Ribera d'Ebre.

L'augment ha estat desmesurat en els darrers mesos; al gener, el nombre de persones inscrites a tot Catalunya és de 455.757, mentre en el mateix període del 2008 era de 282.897.

L'increment de l'atur al mes de gener es quantifica en un 61,10% respecte del desembre del 2008.

Per províncies, observem com les comarques lleidatanes són les que pateixen un increment de l'atur més gran. Així veiem com l'Alta Ribagorça registra un creixement del 156,14% en un any, el Solsonès i la Segarra superen el 100%, i la Noguera i el Segrià també multipliquen per xifres superiors al 90% les persones inscrites en l'atur.

Girona i Tarragona pateixen un increment de l'atur de gairebé el 66%, tot i que les comarques tenen una distribució desigual. A Girona són tant comarques costaneres –com l'Alt Empordà, amb un 73,42%–, com d'interior –el Pla de l'Estany amb un 73,31% o els Pirineus amb un 71,14%– les més afectades per aquesta situació. A les comarques tarragonines la distribució de l'atur és molt desigual. Trobem les Terres de l'Ebre i el Montsià amb un 113,23%, o el Baix Ebre amb un 87,46%, mentre que la Ribera d'Ebre, amb un 39,73%, és la comarca que mostra un menor increment, l'única de tot Catalunya que no supera la mitjana del 50%.

Finalment, la província de Barcelona registra un increment anual del 58,52%, 8 punts menys que Girona i Tarragona, i gairebé una trentena menys que Lleida. El Vallès Oriental, amb un 74,18%, i el Bages, amb un 75%, són les comarques barcelonines més afectades per l'atur, mentre que el Barcelonès, amb un 50,42%, és la segona comarca menys afectada de tot Catalunya.

PERFIL DE L'ATURAT

L'informe mostra també el perfil predominant de les persones aturades. Comprovem com són homes espanyols d'edat compresa entre 20 i 44 anys amb nivell educatiu baix. L'atur afecta més els homes que les dones, i les diferències entre sexes es redueixen durant l'any 2008; malgrat això, la situació de les dones al nostre mercat de treball encara presenta aspectes

Amb relació a les prestacions d'atur, l'informe recull que el nombre de beneficiaris ha augmentat progressivament a tot Catalunya

per resoldre. És el cas de la taxa d'activitat de les dones, encara 14 punts per sota dels homes, o l'atur de llarga durada, així com els contractes a temps parcial, en què les dones quintupliquen els dels homes. En el 4t trimestre del 2008, els homes presenten una taxa d'atur del 12,2%, davant l'11,4% de les dones, i s'observa com les desigualtats a Catalunya són menors que a la resta de l'Estat espanyol, que té taxes d'atur entre sexes molt més igualades en el cas dels homes i molt més per sota en el cas de les dones. La taxa d'atur femení a Catalunya se situa 5 punts percentuals per sobre que l'espanyola (15,1%). També veiem com el major nombre de persones aturades es concentra en la construcció, seguit de l'hostaleria i el comerç. Dins d'aquest apartat, també observem com la població estrangera, igual que l'espanyola, es concentra en el

període d'atur més curt, menys de sis mesos, i que Girona presenta més aturats de llarga durada. Els treballadors immigrants representen ja més d'un 21% dels aturats a Catalunya.

Amb relació a les prestacions d'atur, l'informe recull que el nombre de beneficiaris ha augmentat progressivament a tot Catalunya. Per tipus de prestacions, el 76,88% són contributives, el 23,17% són subsidis i, finalment, l'1,03% són de renda activa d'inserció. Finalment, cal destacar també que la despesa en prestacions contributives augmenta, mentre que l'atorgament de les prestacions d'atur ha disminuït l'any 2008 en totes les seves modalitats.

CCOO RECOMANA

A curt termini, cal articular mesures de protecció econòmica i social i mesures de xoc en matèria de formació i d'ocupació. A llarg termini caldran polítiques d'ocupació i de formació de futur i un canvi de l'estructura productiva.

S'han d'activar totes les xarxes de protecció social per evitar que qui no ha provocat la crisi n'hagi de pagar les conseqüències.

CCOO demana posar el comptador a zero. Això vol dir que el temps de prestació per atur consumit pels treballadors afectats per un ERO temporal no s'hauria de descomptar en cas que es produeixi un acomiadament.

Cal crear la renda garantida de ciutadania, una prestació subjectiva que garanteixi a tots els ciutadans uns ingressos mínims en cas d'atur i de no disposar de rendes de suficiència, per tal d'evitar situacions de pobresa, marginació i exclusió. Calen programes d'inserció i reinserció laboral com més personalitzats millor, evitant en tot cas la duplicitat d'actuacions i fent el màxim d'eficients els recursos destinats.

Cal impulsar la protecció davant desnonaments, especialment de les persones aturades que no disposen de rendes alternatives en cas d'impagament puntual de les despeses d'habitatge. I calen altres mesures socials com garantir l'accés al servei de menjador i els llibres de text a tots els infants de famílies afectades per desocupació i manca d'ingressos.

Calen polítiques actives d'ocupació, apostant per sectors generadors d'ocupació. És el cas de potenciar l'aplicació de la Llei de dependència i de la Llei de serveis socials de Catalunya, en la línia de provisió directa de serveis.

Cal impulsar la creació d'habitatge social i la rehabilitació d'edificis com a generadors d'ocupació, alhora que es garanteix el dret a l'accés a l'habitatge.

És imprescindible la millora de les oficines de treball per fer més eficient la gestió dels serveis públics d'ocupació, solucionant els actuals problemes de col·lapse de les oficines i implementant un nou model d'orientació, més personal i adaptat.

Calen polítiques formatives en què l'objectiu final ha de ser crear ocupació que generi valor afegit. La formació ocupacional ha de millorar l'ocupabilitat de persones amb baixa qualificació en sectors generadors d'ocupació, promovent l'alfabetització digital per a aquestes persones.

La crisis económica se instala también en el comercio y la hotelería

Manuel García Murillo

La crisis económica, con todas sus consecuencias, no pasa de largo, ni mucho menos, por los sectores del comercio y la hotelería, sino que se ha instalado con nosotros con la intención de quedarse mucho más tiempo del previsto por los gurús de la economía de libre mercado.

Es cierto que, aunque empiezan a aparecer algún que otro expediente de regulación de empleo, especialmente en el sector del comercio del metal o de traslado de almacenes a otras comunidades del Estado, como el caso de H&M, éstos no son mediáticos y la sociedad en general tiende a desconocerlos, ya que no afectan de lleno al empleo de nuestros sectores. Sin embargo, vivimos en un expediente permanente de pérdida de empleo que va más allá de las estadísticas y que tiene perfil propio, ya que afecta con más virulencia a las personas con

condiciones de trabajo más precarizadas (jóvenes, mujeres e inmigrantes). Es un expediente opaco, real y efectivo que no necesita el visto bueno de ninguna autoridad laboral, ya que la eventualidad en los sectores de la hotelería y el comercio

© M.J. Mora

está muy por encima de la media general y ronda en muchos casos el 50% del personal empleado. De hecho este macro expediente virtual hace que no se renueven la mayoría de los contratos y que se paren en seco las nuevas contrataciones.

Todo ello aderezado con la externalización; aquí la crisis no ha traído nada nuevo, de partes troncales del negocio de la hotelería a empresas de servicios, práctica que empeora las condiciones de trabajo y la calidad del servicio que se presta a los usuarios.

Este año toca, como siempre, una negociación colectiva complicada, difícil, dura. Ahora bien, no son ni los salarios, ni la precarización de las condiciones de trabajo de nuestros sectores culpables de esta crisis, y por el contrario su dignificación puede convertirse en un poderoso instrumento para su superación. Así es que tenemos que emplear toda nuestra capacidad de seducción, de argumentación y toda nuestra fuerza movilizadora para ayudar a que más pronto que tarde la crisis pase de largo.

*Aprenem a esforçar-nos,
i a guanyar, i a perdre,
i a imaginar...*

*No és hora d'aprendre
a valorar el lloc
que ocupen les mestres?*

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

Per
l'educació

som-hi

Convenis forts contra comportaments oportunistes

Marc Contijoch

CCOO de Catalunya ha elaborat un document amb els objectius sindicals de la negociació col·lectiva del 2009 que porta per lema "Fer front a la crisi, contribuir a un model de desenvolupament alternatiu i condicions de treball dignes".

Els objectius del sindicat per a aquesta negociació col·lectiva deriven directament de l'anàlisi de la crisi que estem vivint, del seu impacte sobre la vida dels treballadors i treballadores i de la necessitat de construir un model de desenvolupament econòmic i social sostenible, basat en la qualitat i el valor afegit.

CCOO de Catalunya rebutja radicalment els ajustaments de plantilla injustificats i les propostes d'abaratir l'acomiadament, i no acceptarem conductes ni comportaments oportunistes i irresponsables dels empresaris.

Per al sindicat, les reivindicacions principals de cara a la negociació col·lectiva d'aquest any es basen en tres punts: l'enfortiment de la mateixa negociació col·lectiva i dels drets sindicals, una política reivindicativa de millora significativa de les condicions de treball i un desenvolupament potent de les polítiques d'igualtat en els centres de treball. CCOO desitja continuar amb la política sindical de reforma de l'estructura de la negociació col·lectiva, i vol potenciar-la per tal de poder propiciar la creació d'amplis convenis sectorials de Catalunya.

EL SALARI COM A ELEMENT CENTRAL

Pel que fa a les millores de les condicions de treball, l'element central a tenir en compte és el salari. És per aquest motiu que es fa necessària una millora significativa del poder adquisitiu dels treballadors i les treballadores catalans. Es tracta d'una qüestió de justícia social i, en les condicions econòmiques en què

CCOO vigilarà els ajustaments injustificats de plantilles, les subcontractacions i les contractacions temporals

ens trobem, també constitueix un element fonamental per a la millora de l'economia, potenciant la confiança dels treballadors i la reactivació del consum de les famílies.

Així, tot i que el 2008 la inflació a Catalunya només hagi pujat un 1,6%, és molt important mantenir les clàusules de revisió salarial en els convenis, ja que garanteixen el poder adquisitiu dels sous i protegeixen més del 80% dels treballadors catalans.

D'aquesta manera, s'han d'establir les millores dels salaris sobre la base del 2%, que és l'IPC previst per al 2009 i s'ha d'intentar augmentar els sous més baixos de tots els convenis per tal que arribin als 1.000 €, o al 60% de la mitjana dels salaris.

A banda dels sous, també s'han de vigilar els ajustaments injustificats de plantilles, les subcontractacions i les contractacions temporals. A més, cal treballar altres factors relacionats amb la millora de les condicions de treball, com són el compliment de la normativa en matèria de salut laboral, la reducció pactada de les jornades i la millora dels sistemes de flexibilitat del temps de treball.

POLÍTiques D'IGUALTAT

El tercer punt principal de la negociació del 2009 serà el desenvolupament de les polítiques d'igualtat de forma transversal. Amb la crisi econòmica hi ha riscos importants de fractura social i d'ampliació de les desigualtats, i és per aquest motiu que CCOO vol desenvolupar de forma real la Llei d'igualtat de gènere en les empreses i els convenis col·lectius. Per CCOO de Catalunya, cal que tots els plans d'igualtat de les empreses comptin amb la participació dels sindicats en les negociacions. A més, també s'han d'estendre i generalitzar els plans de gestió de la diversitat d'origen, per evitar discriminacions cap als treballadors procedents d'altres països i tenir en compte tant el col·lectiu de joves, molt sensible a les conseqüències negatives de la crisi, com el de persones amb discapacitat. A banda dels tres eixos principals, en la negociació col·lectiva del 2009 també s'haurà de treballar per incorporar la mobilitat sostenible i la responsabilitat social de les empreses en els convenis col·lectius, com a temes que afecten directament les condicions de treball.

Milers de treballadors i treballadores afectats

CCOO torna a denunciar la deixadesa a RENFE Rodalies

El Departament de Mobilitat de CCOO de Catalunya ha tornat a criticar les polítiques que donen prioritats a l'alta velocitat en detriment de les Rodalies de RENFE.

Al mes de gener, la companyia va presentar un pla que assumia un increment en el temps de viatge i modificacions en algunes línies de tren a causa de les obres de l'AVE a l'estació barcelonina de Sant Andreu Comtal. Tot i aplicar-se aquestes mesures, la xarxa de Rodalies ha tornat a patir incidències i avaries derivades de la manca de previsió i d'inversió.

Un col·lectiu especialment afectat per aquesta situació és el dels milers d'empleats i empleades que es desplacen en tren als seus centres de treball. Massa habitualment, resulten perjudicats pels canvis d'horaris, retards constants, manca d'informació, saturació en hores punta, etc. Tot això confirma la deixadesa tantes vegades criticada per CCOO de Catalunya.

DEUTE SOCIAL

Des del sindicat s'ha denunciat que RENFE té un deute social amb milers de treballadors i treballadores que es desplacen per mitjà de Rodalies, i que encara no s'ha saldat. Els compromisos assolits per la companyia no s'han complert i l'agonia dels viatgers continua dia a dia. Per això, CCOO de Catalunya reivindica la millora dels serveis ferroviaris de proximitat, que ha d'anar acompanyada d'una efectiva política d'inversions en la xarxa de Rodalies i trens regionals.

Al mateix temps, caldria anul·lar la darrera pujada de preus. En lloc de tornar a castigar els usuaris amb una pujada desproporcionada -tenint en compte els serveis que es presten-, s'hauria d'haver produït una congelació de tarifes.

MOLT MÉS QUE UNA CLÍNICA DENTAL

Més de 400.000 clients ja confien en nosaltres!

- Qualitat en el servei
- Honestetat en el diagnòstic
- 400 professionals de tota confiança
- T'oferim servei a 25 centres propis

Condicions especials

No tenim
per vacances

La visita, consulta i revisió

Radiografies intrabucales

Higiene bucal

Resta de tractaments

Gratuites

Gratuites

20€

20% Dto.

Finançament a
12 mesos sense interessos

VINE I COMPROVA-HO TU MATEIX!

BARCELONA (Poblenou)
BARCELONA (St. Andreu)
BARCELONA (Lixample est.)
BARCELONA (Sagrada Família)
BARCELONA (Les Corts)
GIRONA
TARRAGONA
L'HOSPITAL ET DE LL. (Centre)
L'HOSPITAL ET DE LL. (Collblanc)

Ramon Turó, 246
Necopoma, 55
Diputació, 238
Sardenya, 319
Av. Madrid, 1-11-145
De la Guilla, 48-51
Av. Prat de la Riba, 23-25
Bnuc, 51
Dr. J. Ferran i Clua, 6

932 247 770
933 801 070
933 428 400
934 570 453
931 391 500
972 426 400
977 248 966
932 615 800
934 489 792

SABADELL
TERRASSA
BADALONA
CORNELLÀ
GRANOLLERS
MATAFRO
MANRESA
VIC
VILANOVA I LA G.
S.T. BOI DE LL.

Sant Joan, 28 81 Tr la
Galiciu, 213
Av. Martí Pujol, 254
Mn. Jacint Verdaguer, 8
Plaça Josep Berangé, 10-11
Iluro, 80
Mn. Jacint Verdaguer, 15
Rda. Francesc Camprodon, 11
Llibertat, 89
Mallorca, 40

937 275 896
937 333 308
933 884 331
934 741 932
938 793 228
937 577 181
938 774 507
938 860 400
938 105 858
936 613 000

ALCALÁ DE H., MADRID, CASTELLÓ, VALENCIA, SARAGOSSA

El Govern central aprofita la crisi per imposar una política regressiva en immigració

Ghassan Saliba

El ministre Corbacho té molta pressa per aprovar les noves modificacions de la Llei d'estrangeria i fer-ho sense negociar-ho amb els agents socials. Tot i haver tingut força temps per fer-ho –molts dels canvis proposats són resultat de directives europees o sentències del Tribunal Constitucional de fa uns quants anys–, curiosament, el Govern en promou la modificació en un moment d'agreujament de la crisi per imposar una política regressiva en immigració.

Des d'un bon començament, la política d'immigració del ministre Corbacho s'ha caracteritzat per un discurs alarmista, concretat en la retallada del reagrupament familiar, la congelació de la contractació en origen, el decret del retorn, la proposta de modificació de la llei i, finalment, la retallada del 30% del pressupost dedicat a integració i cohesió social de les persones immigrades.

Des de CCOO considerem que els treballadors i treballadores immigrants són víctimes de la crisi, com ho són la resta de treballadors o treballadores, i no els responsables. La immigració ha estat la resposta a un model econòmic que requeria mà d'obra intensiva i precària: treballadors estrangers que han generat riquesa,

Els immigrants, com la resta de treballadors, són víctimes de la situació econòmica

que han cotitzat a la Seguretat Social i que també han generat drets per a ells i per a les seves famílies.

Per tant, tot i que entenem l'adequació de la llei a la sentència del Constitucional i a les directives europees, rebutgem que el Govern aprofiti una conjuntura de crisi per retallar drets fonamentals. I estem frontalment en contra de qualsevol retallada en política social, especialment si afecta directament la convivència i la cohesió social.

En un moment de crisi com l'actual, el Govern ha d'incrementar els recursos dirigits a millorar les prestacions socials per

a tota la població. I pel que fa a la immigració, ha d'eliminar les traves que dificulten la inserció laboral de les persones estrangeres –com és el cas de la limitació sectorial i geogràfica dels permisos inicials de treball- i ha de flexibilitzar els requisits per a la renovació dels permisos de residència i treball, per evitar que persones en situació regular acabin caient en la irregularitat per trobar-se en l'atur.

GESTIÓ DE LA DIVERSITAT

Des de CCOO considerem una prioritat sindical treballar des del centre de treball per enfortir la cohesió social i la convivència. És el moment adequat –tal com recullen les directrius de negociació col·lectiva del sindicat per al 2009- per fer un esforç en la gestió de la diversitat i la no-discriminació en el centre de treball, que refermi la unitat de la classe treballadora i combati tot tipus de tensió, de rebuig, de racisme i de xenofòbia. No és el moment de provocar fissures en la cohesió social i la convivència, o de crear alarmes contra la immigració. És el moment, també des de les administracions públiques, de fer una política responsable en matèria d'immigració.

SEGIS

Alfons López & Pepe Gàlvez

L'ABARATIMENT DE L'ACOMIADAMENT, ELS ERO SENSE PERMÍS ADMINISTRATIU, SRS, DE FOMENT... PENSEN PER RECLARAR MOLT MÉS ELS DRETS LABORALS?

HAVÍEM PENSAT ARRIBAR FINS AL GANIBALISME, PERÒ ELS TREBALLADORS D'AVUI TENIEN MASSA GREIX... MIRA, EL QUE PASSA ÉS QUE NO ES VALORA EL NOSTRE SACRIFICI,

SÍ, NOSALTRES ENS OBLIQUEM A ACUMULAR UN MUNT DE BENEFICIS I A VIURE DE COMONS DURANT LA CRISI PERQUÈ, QUAN PASI, PODEM DONAR FEINA ALS TREBALLADORS QUE HAN SOBREVIVUT.

NO VOLDRÀ QUE ENS DEPRIMIM, OI?

Jornada internacional per a la salut en el treball

Un 28 d'abril sota l'amenaça d'un empitjorament de la salut dels treballadors

El 28 d'abril commemorem la Jornada internacional per a la salut en el treball, i enguany ens centrem en dos temes cabdals. El primer es basa en el fet que la crisi no l'hem de pagar la població treballadora, tampoc amb la nostra salut. Les condicions de treball, de vida i la salut estan clarament relacionades. I davant d'això és important combatre l'amenaça d'empitjorament de les condicions de treball i defensar la prevenció a les empreses, així com garantir la protecció social de les persones aturades. També cal posar l'accent en com les diferències socials i, en concret, les de gènere, incideixen en les condicions de treball i la salut de les dones. Segons un estudi de la Generalitat, els pitjors indicadors de

salut apareixen en els col·lectius professionals menys qualificats i, de manera encara més evident, en el cas de les dones. Aquestes diferències s'expliquen, en part, per la divisió sexual del treball assalariat però, principalment, per les desigualtats socials i les situacions de discriminació que pateixen. En aquest sentit, calen polítiques que eliminin aquestes desigualtats, així com polítiques de prevenció que contribueixin a visualitzar les condicions de treball i de salut de les dones i actuïn sobre el conjunt de riscos i danys.

MÉS CONTROL DE L'ADMINISTRACIÓ

El segon tema principal té a veure amb la resposta de l'Administració davant la

situació actual i, més concretament, amb com l'estratègia catalana de seguretat i salut en el treball –ara en fase de diàleg social– aborda la millora de les condicions de treball i de salut. Des de CCOO exigim a l'Administració que sigui contundent amb la vigilància i el control, i respongui a la necessitat de promoció d'activitats a les empreses, principalment pel que fa a la figura dels agents de prevenció a les pimes que no tenen representació sindical.

Els documents i els actes previstos per al 28 d'abril els podeu consultar a:

www.ccoo.cat/salutlaboral.

ATLANTIS
assegurances

Nova Assegurança d'Auto ATLANTIS

Una de les millors del mercat.

Per la protecció del teu cotxe, de la teva família i de l'entorn.

A ATLANTIS som conscients dels reptes mediambientals actuals. Per això, per a persones que posen en pràctica el consum responsable (vehicles híbrids o ecològics) oferim les millors tarifes del mercat.

Condicions i descomptes exclusius per a afiliats/ades a

Servei d'Atenció Telefònica
901 500 400

Informa-te'n al teu Sindicat o a la teva delegació d'ATLANTIS més propera!

Fins que no es verifiqui la seva eficiència i seguretat

CCOO exigeix una moratòria en l'aplicació de la vacuna del virus del papil·loma humà

L'any 2008 el Departament de Salut de la Generalitat va iniciar la campanya de vacunació contra el virus del papil·loma humà (VPH). L'objectiu era prevenir les malalties que pot causar aquest virus, entre les quals hi ha el càncer de coll d'úter, amb la vacunació de les nenes de sisè de primària, que tenen edats compreses entre els 11 i els 12 anys.

No obstant això, l'aparició d'algunes reaccions adverses en algunes comunitats autònomes ha causat una certa alarma. Per això, CCOO de Catalunya, davant d'aquests casos, que fins i tot han arribat al punt d'haver d'ingressar algunes noies a l'hospital després d'haver-los administrat la vacuna, exigeix una moratòria en la seva aplicació tal com ja s'ha fet en altres països. Fins que no se'n verifiqui l'eficiència i la seguretat no s'hauria de continuar la campanya.

SEGURETAT

Fa prop d'un any, el sindicat ja va demanar en el Consell de Direcció del Servei Català de la Salut que demorés la vacunació fins al moment de tenir la seguretat que la seva aplicació no seria perjudicial per a les dones vacunades. De fet, actualment encara es desconeixen els seus efectes secundaris a mitjà i a llarg termini. A més, la vacuna contra el VPH no dóna cobertura a tots els virus que poden produir el càncer de coll d'úter i no immunitza absolutament, de manera que així es crea una falsa expectativa de seguretat.

Per totes aquestes raons, CCOO s'ha mostrat en contra de la continuació de les vacunacions sense

tenir els assaigs clínics acabats. No es pot jugar frívolament amb la salut de les dones: si s'han produït episodis de reacció a la vacuna, concretats en desmaís, convulsions o lipotímies, no s'hauria de continuar amb una vacunació que no està exempta de risc i que genera dubtes entre alguns pares i mares i diferents col·lectius del món de la salut.

La vacuna contra el VPH no dóna cobertura a tots els virus que poden produir el càncer de coll d'úter

Per una llei d'avortament favorable a totes les dones

Carme Catalan

El nombre d'embarassos no desitjats augmenta, malgrat les estratègies en salut sexual i reproductiva; els avortaments són l'única sortida per a dones que no han accedit a mesures de prevenció per diferents causes: poder desigual en la parella, cultura, legitimitat de les fonts d'informació, accés als serveis, etc. En altres casos la contracepció ha fallat. La despenalització de l'avortament i la seva restrictiva aplicació a Catalunya i a la resta de l'Estat han creat desigualtats en l'accés i inseguretat jurídica tant per a les dones com per als professionals. Davant la pressió dels moviments de dones i altres organitzacions socials, el Govern del PSOE ha creat una comissió de persones expertes que han elaborat unes conclusions que poden ser la base de l'avantprojecte de llei d'avortament, prevista per abans de l'estiu. La proposta recull la prevenció, costos a càrrec de la sanitat pública, especificitat per a dones menors d'edat, regula l'objecció de consciència dels professionals i la garantia de l'exercici del dret en els serveis públics. En resum, propostes força positives però amb una greu mancança: els terminis d'execució (14 setmanes per lliure decisió, 22 en alguns supòsits i més de 22 en cas de risc de mort per a la mare o malformació greu incompatible amb la vida). Si l'avantprojecte té aquest contingut caldrà fer pressió per millorar-lo, ja que tot i que els avortaments s'acostumen a fer durant les primeres setmanes, si s'han de fer més tard –com en el cas de malformacions no compatibles amb una vida digna o dones en situacions socials difícils que no poden fer front als costos d'avortar en altres països i que, per tant, acabarien fent-ho en la clandestinitat–, cal millorar-ne els terminis. Després de 20 anys, no podem acceptar cap retrocés!

Davant l'actual situació econòmica

Crida a la mobilització l'1 de Maig

CCOO de Catalunya celebrarà el Dia internacional del treball amb una reivindicació lligada estretament amb el moment de crisi econòmica que estem vivint, i portarà per lema "Sortim de la crisi: més treball estable i més salari".

La manifestació de Barcelona començarà a les 11.30 h a la ronda Sant Pere amb passeig de Gràcia, mentre que a la resta de províncies tindran lloc a les 12 h. El punt de trobada a Girona serà la plaça de la Independència. A Lleida serà la plaça del Treball, i a Tarragona serà la plaça Imperial Tàrraco.

PLANTANT CARA A LA CRISI EL 14 M

Amb el lema "Plantem cara a la crisi", més de 50.000 persones, convocades per CCOO de Catalunya i UGT, es van manifestar el passat 14 de març per protestar davant la situació de crisi que estem vivint actualment i per demanar mesures als poders públics i als empresaris per poder sortir endavant.

Per CCOO de Catalunya, la crisi no l'han de pagar els treballadors, ja que no en són els responsables, sinó les víctimes. Segons el sindicat, cal establir un pla de rescat de la indústria i crear polítiques de suport per al sector serveis. A més, també s'ha de fer una ofensiva contra l'atur, reforçar les polítiques socials, invertir en equipaments i aplicar la renda garantida de ciutadania, entre altres mesures.

PROMOCIÓ CORRECCIÓ VISUAL PER LÀSER

ARA ÉS EL MOMENT

Hipermetropia • Miopia • Astigmatisme

Ara només per ser afiliat/ada o col·laborador de **CCOO Catalunya**, tu i els teus familiars directes us podreu beneficiar d'**excepcionals tarifes en el tractament de la correcció visual per làser**. No deixis passar aquesta oportunitat.

	Tarifa privada	Tarifa CCOO CATALUNYA	Promoció CCOO CATALUNYA des de març fins a maig
Consulta Refractiva	75€	35€	35€
Correcció per làser*	1075-1175€/ull	945€/ull	875€/ull

*Excepte Lasik Customizat

20% de descompte a la resta de consultes i tractaments (excepte pròtesis). Imprescindible acreditació a la teua primera visita a la clínica.

Promoció vàlida només a Catalunya.

CB BARCELONA: C/ Gandia, 71 | C/ Balma, 185. Tel. 932 41 77 04 | Tel. 933 62 40 00
CB HOSPITALET: Carrer de Just Oliveras, 49. Tel. 902 80 15 10
CB MATARÓ: C/ Lepant, 13-21 (Centre Quirúrgic Maresme). Tel. 937 41 92 00
CB REUS: C/ Castellví, 12-14. Tel. 977 82 80 60
CB SABADELL: C/ Prí de la Ribà, 53-55. Tel. 937 45 09 52
CB TARRAGONA: C/ Nova Merid, 41. Tel. 977 25 14 12

*Tarifes vàlides només a Catalunya fins al 31-03-08. Promoció no acumulable a altres ofertes.

18

902 130 100
www.clinicabaviera.com

CCOO aposta per les noves oportunitats d'ocupació

Dolors Llobet

Fa molts anys que es crea ocupació de poca qualitat. El creixement espectacular de la construcció i dels serveis de poc valor afegit en llocs de treball sense qualificació ha comportat l'ocupació de persones amb nivells de formació molt baixos, l'abandonament escolar de molts joves i ha suposat un desincentiu per a la millora de la qualificació i la formació dels treballadors i les treballadores. No hem aprofitat els anys de creixement per canviar el nostre model de competitivitat, i ara que ha esclatat la crisi econòmica, i amb ella la bombolla immobiliària, ens trobem amb gairebé mig milió de persones aturades, majoritàriament poc formades, que s'hauran de requalificar cap a altres sectors i ocupacions.

Molts treballadors s'hauran de requalificar

SECTORS DE VALOR AFEGIT

Convé utilitzar les oportunitats que ens dóna aquesta situació per fer els canvis que tenim pendents. Podem sortir de la crisi amb més ocupació de qualitat en sectors de valor afegit i reforçar el nostre Estat del benestar. La rehabilitació d'habitatges, la construcció d'infraestructures i d'equipaments i les energies renovables poden donar sortida als excedents de treballadors del sector de la construcció. L'increment de recursos públics per crear ocupació directa en educació, llars d'infants, sanitat i atenció a la dependència pot ajudar a desenvolupar noves ocupacions i, alhora, millorar la cohesió social.

Però al mateix temps cal assegurar l'ocupació del sector industrial amb ajuts a les empreses per transformar els seus productes, innovar els seus processos productius i cercar nous mercats, i amb formació per millorar la qualificació de les persones que hi treballen.

Va de música

COCO FESTIVAL
FESTIVAL REIVINDICATIU DEL 1r DE MAIG
8 DE MAIG DE 2009 - 20 H.
SALA RAZZMATAZZ 2

Lori Meyers
+ artista convidat
The Last 3 Lines

Preus:
Anticipada: 15 €
Afillats / Afiliades: 10 €
A guixeta: 20 €

PUNT DE VENDA:
CCOO Via Laietana, 16
Més informació a:
www.ccoo.cat/acciojove

acciojove
som present
conquerim futur

Com cada 1r de Maig –i des de ja fa 5 anys–, ACCIÓ JOVE organitzem el COCO Festival, el festival reivindicatiu del 1r de Maig. C'Callaos, La Caja de Pandora, Mártires del Compás, Kiko Veneno, Siniestro Total... i un llarg etcètera han participat en el nostre festival en edicions anteriors. En aquesta ocasió, el COCO Festival compta amb un cap de cartell de luxe: Lori Meyers.

Us esperem a totes i tots el proper dia 8 de maig a Razzmatazz.

No hi podeu faltar!

Hi ha un descompte de 5 € per a afiliats i afiliades!

CCOO de Catalunya estrena nou logotip

Aneu-vos acostumant a veure, i a fer-vos vostre, aquest nou logotip de CCOO de Catalunya, aprovat pel Consell Nacional del sindicat el passat 23 de març per mandat del darrer Congrés. Amb aquest nou logo es fa un pas important en la unificació de la imatge de Comissions Obreres i serà a partir del proper 1r de Maig que es començarà a veure habitualment en les mobilitzacions, en suports de tot tipus i als locals del sindicat arreu de Catalunya.

Aquest logotip agafa el relleu de l'emblema creat per la dissenyadora Pilar Villuendas els anys 70 i que ens ha acompanyat durant més de 30 anys.

